

Chrání je jak kuřátka
pod křídly slepice,
přeje jim jako matka
dítěm svým, i více.

Nevěsta beránkova,
každá věrná duše,
jest před ním jako nová
v krouzlovaném rouše.

Vidí ženicha svého
Pána Jezu Krista,
an sedí v lůnu Jeho.
Ó rozkošná místa!

Oko to nevidělo,
ucho neslyšelo,
co věřícím k libosti
od Boha se stalo.

Duch můj se již prochází
v tom nebeském místě,
ač tělo se nachází
schnouc na úzké cestě.

Ze své dobroty, moci
do těch milých stánků
rač mi prosím pomoci,
ty Boží beránku.

Ať nejsem v moci toho
pro mnohú nepravost,
však když spasiš hříšného,
větší bude radost.

Má nehodnost, tvá sláva,
pomáhej mně k tomu,
abych pokory, práva
vždy šetřil v tvém domu.

Budu Tobě zpívati
svatý, svatý, svatý,
a před Tebú padati
já z lásky přijatý.

Ó můj Pane Ježíši,
ó mé potěšení,
dej mně v bídě největší
svoje občerstvení.

Ach hodinko, přid' jistě,
příští Pána mého,
Pána mého Ježíše,
ženicha milého.

Chciť rozloučení míti
z té světa marnosti,
a s Kristem Pánem býti
v tej věčnej radosti.

Amen.

2034.

Z Těšínska.

